

Podnikový časopis **EKO SVIP**

8/2023

12. ročník
31.8.2023

OBSAH 8/2023

Úvodník	1
Magistrála - reportáž z firemnej túry	2-5
Mojimi očami, mojimi nohami - anketa	6-9
Zaujímavosti o vysokotatranskej magistrále	10
Novinky 8/2023	11
Záverom	12

ÚVODNÍK 8/2023

Brat' život ako ide. Vedieť prijať jeho krásne a šťastné chvíle s pokorou a smútky a trápenia, ktoré prináša, zasa s vierou. Po páde vstať, pri úspechu sa radowať.

Žiť život to je ako keď kráčaš turistickým chodníkom. Krok za krokom sa blížiš k cieľu. Prekonávaš prekážky na tej ceste, aj nástrahy počasia. Zvládaš strmé stúpanie, aj prudké klesanie, sužujú ťa boľáčky.

Keď chceš niekam dôjsť, musíš si to všetko pretrpieť. Vieš, že potom príde vytúžená rovinka, oku lahodiace výhľady, pocit zadosťučinenia.

Túra je tak trochu ako život človeka. Netušíš, čo ťa čaká za najbližším rohom. Trápiš sa v náročnom teréne. Vzdávaš to, aj znova bojuješ. A popritom si užívaš všetku tú krásu okolo.

Môj ocko zvykol na krásnu prírodu a krásny športový zážitok v nej povedať stručne a výstižne "bola to rozprávka".

Ako hodnotia naši turisti našu tohtoročnú túru? Ako bolo? Kto každý to zvládol? Prečítajte si v tomto čísle nášho podnikového časopisu.

Pomaly ale isto nám za oknami začína jeseň. Výrobný program na tento rok úspešne realizujeme a on sa ďalej plní novými stavbami :) Chvalabohu za to. Do konca roka sa nezastavíme a v roku budúcom to snáď bude rovnako.

V septembri sa už nemilosrdne skracujú dni. Stále však ponúkajú dosť času. Na splnenie snov, dosiahnutie cieľov.

Využite predĺžené septembrové víkendy na oddych. A v pracovné dni makajme naplno. Nech sa na konci roka máme kvôli čomu navzájom pochváliť :)

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

MAGISTRÁLA 2023 - REPORTÁŽ Z FIREMNEJ TÚRY

Augustové správy o preplnených Vysokých Tatrách ma trošku desili. Do tej masy turistov sme počas našej firemnej túry 29.8.2023 chceli viesť ďalšiu asi stovku odhodlaných turistikovania chtivých kolegov, priateľov, známych.

Trasa na dnešok však bola vybraná už veľmi dávno. Má byť poctou niekomu, kto Tatry, hory a turistiku miloval. Niekomu, kto aj nás naučil ich milovať. Naša firemná túra, ktorú organizujeme už dvanásťkrát, je 1. ročníkom Memoriálu Antona Bujňáka.

Pôjdeme magistrálou zo Skalnatého plesa na Hrebienok. Zdatnejší turisti vyjdu peši na Skalnaté pleso turistickým chodníkom cez zjazdovku z Tatranskej Lomnice, menej zdatní turisti a deti sa na Skalnaté pleso vyvezú lanovkou.

Predpovede počasia sa s blížiacim sa termínom firemnej túry vylepšovali natoľko, že na štarte našej túry sme sa z prihlásených stretli všetci, ktorí sme vzhľadom na zdravotný stav mohli :)

Veľkú túru štartujeme o 8:10 hod. Jedna skupina od Rázcestia pri Grandhoteli a druhá spod lanovky v Tatranskej Lomnici. Stretávame sa na Štarte, kde si dáme spoločnú fotku a vydýchame sa :)

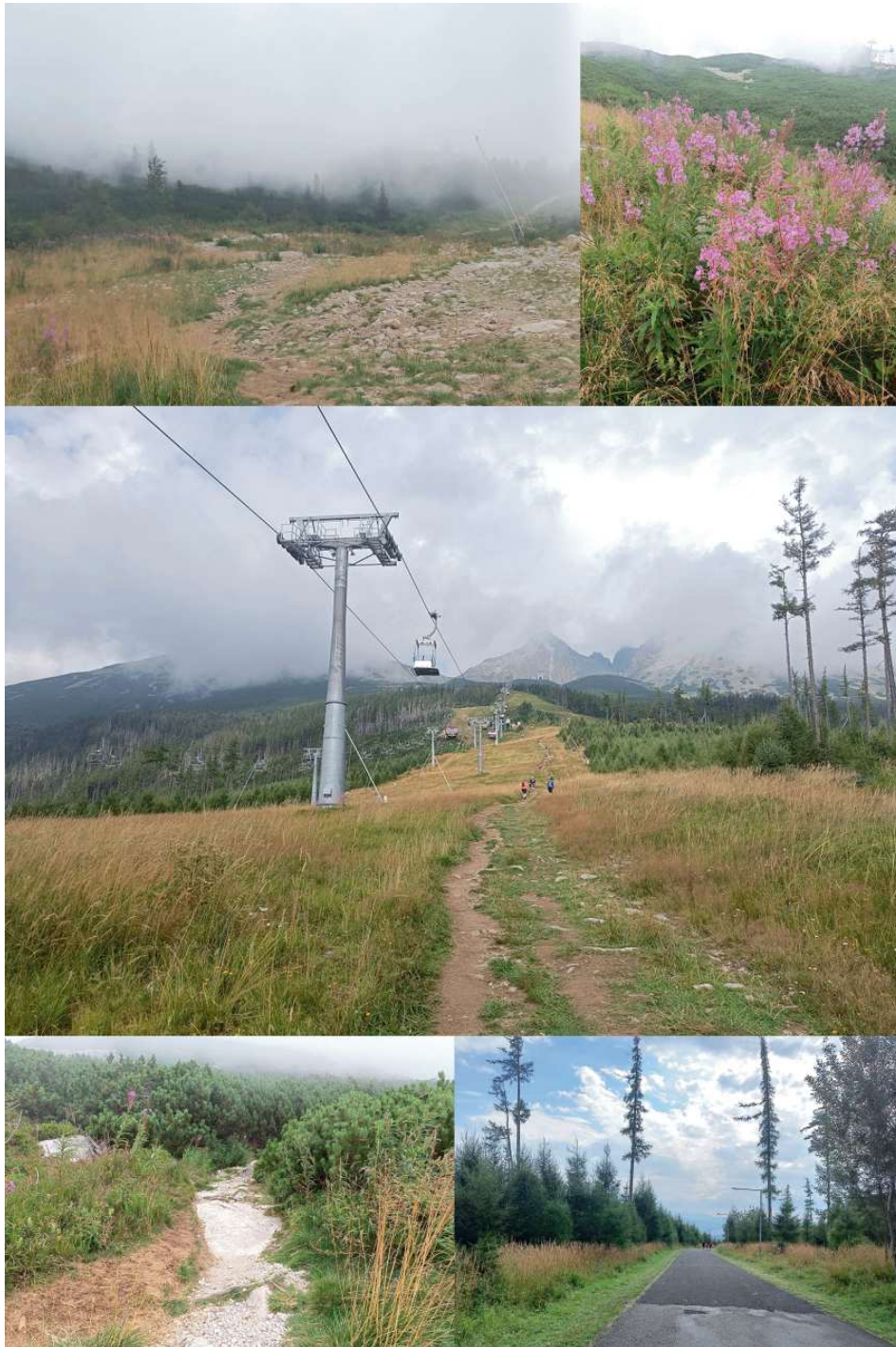
Spolu dnes prejdeme asi 15 km, s prevýšením asi 860 výškových metrov. Celé prevýšenie nás čaká počas prvých 6 km trasy. Zo Skalnatého plesa potom budeme už len klesať.

Turisti z malej túry sa už vezú hore lanovkou. Kričia na nás a kývajú nám, my mávame im a je to celé milé :) Za pomoc s malou túrou ďakujem Kláre Bujňákovej.

Nastupujeme do ťažkého stúpania najprv do časti zajzdovky zvané Čučoriedky, potom cez Generála až pod Chatu na Skalnatom plese. Posledné metre k stanici lanovky, kde nás čakajú turisti z malej túry, sú sprevádzané úsmevmi, radosťou, potleskom. Zvládli sme to všetci s prehľadom za menej ako 2:50 hod.

Najmladší turista na veľkej túre bola moja 12-ročná neter Eliška, najmladší na malej túre bol 8-mesačný Borisko :) Najstarší turista bola moja skoro 64-ročná mamka Anna, ktorá na Skalnaté pleso vyšla v parádnom čase a tempe, úplne na pohodu :) Klobúk dole, mami :)

Zoradíme sa pod Lomničákom, ktorý sa cestou hore chvíľami hral s nami na skrývačku :) Ale teraz sa odkryl, aby sme si v čiernych tričkách urobili pamätnú spoločnú fotografiu.

Oddýchnutí turisti z malej túry pokračujú magistrálou na Hrebienok, my sa chvíľu vydýchame, dáme si kávu, koláč, radlera a potom už vyrážame za nimi.

Blížiac sa k Zamkovského chate nám na hlavu začnú padať prvé kvapky dažďa. Do 5 minút je však po letnej prehánke, zbalíme pršíplášte a o chvíľu už stojíme v rade v Hrebienok restaurant, kde máme dohodnuté občerstvenie.

Chcem sa poďakovať vedeniu a personálu reštaurácie za chutnú polievku, pečivo a osviežujúce nápoje, za ústretovosť a ochotu. Ďakujeme :)

Ďakujem Gregorkovi a Sofii za pomoc pri pečiatkovaní a vypisovaní certifikátov o výstupe :) Ich rozdaním na Hrebienku sa dnešný spoločný program končí. Cesta dole do Starého Smokovca a späť do Tatranskej Lomnice k autám je už individuálna.

Milí turisti, ďakujem, že ste prišli, že ste priviedli do hôr svoje rodiny, deti, vnúčatá, priateľov. Vidíme sa o rok :) Doturistikovania, priatelia :)

ÚČASTNÍCI TÚRY MAGISTRÁLA 2023

V histórii našich firemných túr sa počtom účastníkov zaradila tá tohtoročná "Magistrála 2023" na tretie miesto (za Sivý vrch a Baranec). Veľkú túru absolvovalo 29 turistov. Malú túru prešlo 66 turistov, z toho tvorili deti a juniori presnú polovicu. Klobúk dole, decká :)

Príprava na spoločnú fotku pod Lomničákom to bol zážitok aj pre mňa, čo som absolvovala všetky doterajšie firemné túry. Krásny až dojímavý bol pohľad na veľkých i malých v spomienkových tričkách memoriálu. Verím, že sa na to ocko zhora pozeral a že sa pri tom usmieval :)

1. Bardovič Erik	11. Goliášová Sabi	21. Lukáčová Iveta
2. Bujňák Peter	12. Kaperák Marián	22. Norika
3. Bujňáková Eliška	13. Kaperáková Anna	23. Lukáč Tóno
4. Bujňáková Anna	14. Kaperák Matej	24. Ondko Michal
5. Bujňáková Marcela	15. Kaperák Gregor	25. Rapčan Vilo
6. Bujňák Stano	16. Kochanová Zoe	26. Seliga Roman
7. Bujňák Marián st.	17. Kochan Pavol	27. Valkučák Ľubomír
8. Bujňák Šteško	18. Kyšľa Jozef	28. Valkučák Matej
9. Bujňáková Sofia	19. Lukáč Miroslav st.	29. Vološin Majo
10. Bujňák Marián ml.	20. Lukáč Miroslav ml.	
30. Bujňáková Klára	52. Kochanová Dominika	75. Valkučáková Lucia
31. Bujňáková Adelka	53. Kochanová Olívia	76. Valkučáková Nelka
32. Bujňák Andrejko	54. Lukáčová Terézia	77. Valkučáková Mia
33. Bujňáková Hanka	55. Lukáčová Elenka	78. Valkučák Hugo
34. Bujňáková Helenka	56. Lukáčová Ľudmilka	79. Valkučák Andrej
35. Berdis Peťo	58. Ondková Maja	80. Valkučáková Jana
36. Berdis Tomáš	59. Perháč Jozef	81. Valkučáková Noemi
37. Berdis Maroš	60. Perháčová Tatiana	82. Cvancigerová Klára
38. Volk Matúš	61. Perháč Jožko	83. Šalamonová Marika
39. Figura Marek	62. Perháč Marko	84. Vdoleček Oldřich
40. Figurová Pavlína	63. Rapčanová Pavla	85. Vdoleček Viliam
41. Figurová Noemi	64. Runčák Peter	86. Vdolečková Natália
42. Figura Tobias	65. Runčáková Katarína	87. Migasová Nelka
43. Figura Marek ml.	66. Runčáková Katka	88. Viazanko Slavo
44. Filičková Anna	67. Runčák Paľko	89. Viazanková Martina
45. Filičko Štefan	68. Šimonová Zuzka	90. Viazanková Slávka
46. Filičková Dominika	69. Šimon Ondrej	91. Viazanko Martinko
47. Filičková Martinka	70. Šimonová Lenka	92. Viazanková Sofia
48. Filičko Filipko	71. Šimon Filipko	93. Vološinová Veronika
49. Heteš Peter	72. Škovran Imrich	94. Vološinová Tamarka
50. Hetešová Renáta	73. Škovranová Mária	95. Vološin Borisko
51. Hetešová Liana	74. Škovranová Eliška	

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI - ANKETA

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI I.

(Marcela Bujňáková)

Aká bola "Magistrála 2023"? Smutná. Lebo tam chýbal niekto, kto bude chýbať už navždy. Veselá, lebo toľko detského džavotu a radosti v očiach a užívania si voľnosti hôr, to musí vyvolať úsmev na tvári.

Čierna farba tričiek tento rok podčiarkla silu okamihu celého 1. ročníka Memoriálu Antona Bujňáka.

Nech to zoberieme z akejkoľvek strany, na začiatku tých firemných túr bol on. To, že ja a vy chodíme do hôr minimálne raz ročne, vždy 29. augusta, je aj jeho zásluha. To, že všetky tie deťúrence od malého mala s nami turistujú v nosičoch a v šatkách, je aj dôsledkom jeho lásky k horám.

Môj prevažujúci pocit z našej firemnej túry bol: dojatie. Túra bola pre mňa náročnejšia emočne než fyzicky. Výstup hore bol pomalý, zostup pohodový. Však na každom kroku jeho krok...

Ako sme tu spolu kráčali v 2019-tom, keď sme absolvovali prechod celou vysokotatranskou magistrálou... A ešte nespočetnekrát predtým, keď sme prešli naše prenádherne Tatry krížom-krážom. Na to sa nedá zabudnúť...

Keď hovoril o vydarenej túre, tak hovoril, že to bola rozprávka. My, ktorí o tom vieme, vieme s akou radosťou až nadšením v hlase to vždy povedal. Tu na horách ho cítim stále prítomného. Tu to miloval. Tu relaxoval, tu naberal sily. Toto bol jeho svet.

Prvý ročník memoriálu bol preto o ňom. Jeho tvár na tričkách, obľúbená magistrála, čierna farba...

Oci, chýbaš nám tu...

PS: Tá spoločná fotka pod Lomničákom to bol pozdrav pre teba do neba...

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI II.

(Miro Lukáč)

Ako každý rok to bola dobrá akcia a aj spomienka.
Sme radi, že sme v pohode zvládli aj ťažší výstup aj pohodlný zostup a pekné posedenie.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI III.

(Števkó Bujňák)

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI IV.

(Zuzka Šimonová)

Firemnú túru sme s rodinou absolvovali po 1.krát. Aj keď sme v Tatrách boli už veľakrát, na túru s deťmi sme sa ešte neodvážili. Po menších obavách, či to deti zvládnu, sme sa rozhodli, že ideme ... a urobili sme dobre.

Deťom sa najviac páčila samozrejme jazda lanovkou na Skalnaté pleso (tou istou chceli ísť aj z Hrebienka 😊). Vybehali sa s ostatnými deťmi na ihrisku na Skalnatom plese, nechýbali ani malé pády či narazené čelo (ako vždy Filipko 😊). Pohrali sa v detskom kútiku v kaviarni, kým my sme si dali kávu, kofolu a výborné koláčiky. A pomaly sme sa vydali na tú ťažšiu časť cesty.

Zo začiatku nám to išlo super, ale čím ďalej, tým viac prestávok sme mali. No vždy nás zachránilo niečo sladké v batohu 😊. Po menších krízach, vymýšľáčkach, prehováračkách aj slzičkách sme došli napokon na Hrebienok. Tam sme sa opäť super najedli, deti na bolesť nôh hneď zabudli... ale už sme ich na cestu z Hrebienka peši nepresvedčili. Zostup lanovkou z Hrebienka, cesta vlakom k autu do Lomnice a super deň strávený v prírode bol za nami.

Ďakujeme EKO SVIP-u za skvelo zorganizovanú akciu, za možnosť zúčastniť sa a tešiť sa na budúce 😊

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI V.

(Anna Bujňáková)

Najťažšie bolo pre mňa tam vôbec ísť, ale zároveň to bolo to najkrajšie, čo som mohla urobiť.

Uctiť si pamiatku človeka, s ktorým som prežila život, spôsobom, ktorý on miloval, je myslím si to najkrajšie ako naňho spomínať.

Chcem poďakovať všetkým organizátorom a zároveň vzdať úctu všetkým, ktorí obetovali svoj voľný deň a strávili ho v horách, ktoré môj manžel miloval.

Toľko ľudí z jeho firmy na túre, to muselo mať radosť celé nebo.

Ďakujem všetkým za pokračovanie v tejto tradícii.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI VI.

(Perháčovci)

V prvom rade krásna pamiatková idea. Malá túra ideálna náročnosť pre deti. Deti vyčerpané na 2 dni. My dospelí sme práve naopak načerpali energiu na ďalšie pracovné dni.

Ďakujeme za príjemný deň aj za skvelú organizáciu.

ZAÚJÍMAVOSTI O VYSOKOTATRANSKEJ MAGISTRÁLE

Tatranská magistrála je červeno značený turistický chodník prechádzajúci južnými svahmi Západných a Vysokých Tatier. Je najdlhším súvislým turistickým chodníkom vo Vysokých a Západných Tatrách. Celková dĺžka na území Slovenska je cca. 93 kilometrov. Chodník ďalej pokračuje do Poľska.

Pôvodnú myšlienku vybudovania tohto chodníka publikoval v roku 1903 Hugo Jeltsch v ročenke Uhorského karpatského spolku. V tej dobe už niektoré úseky existovali, ale neboli prepojené do jedného celku.

V roku 1923 Petr Karel oživil nápad na tento chodník, keď popísal svoju cestu existujúcimi chodníkmi a vytvoril návrh ich prepojenia do Vyšnej cesty tatranskej, ktorú navrhol pomenovať Sokolská cesta.

Klub československých turistov návrh na prepojenie chodníkov v rokoch 1931-1937 zrealizoval, použil vlastné prostriedky aj štátny príspevok. V tomto čase bol vytvorený aj dnešný názov "Tatranská magistrála".

V neskorších rokoch došlo ešte k úpravám ako bolo napríklad skrátenie úseku medzi Batizovským a Velickým plesom, či zrušenie úseku z Kopského sedla cez Kobyly vrch do Tatranskej Kotliny.

Tatranská magistrála začína na Rázcestí na Tokarinách neďaleko obce Jalovec na Liptove, pokračuje do Podbanského cez južné svahy Vysokých Tatier a končí až na hranici s Poľskom vo Veľkej Frankovej.

Zo západu na východ prekonáva tatranská magistrála v stúpaní 3900 výškových metrov a v klesaní 4110 výškových metrov.

Najnižší bod na tatranskej magistrále na Slovensku je práve jej začiatok na Rázcestí na Tokarinách (784 m n.m.). Najvyšší bod je za Sedlom pod Ostrvou vo výške 2046 m n.m.

Najkrajšia časť magistrály je podľa mňa úsek od Monkovej doliny po Skalnaté pleso. Ak sa raz rozhodnete pre prechod vysokotatranskej magistrály (teda úseku medzi Podbanským a Ždiarom) budú vám stačiť 3 dni :)

NOVINKY 8/2023

* Nové stavby vo výrobnom programe

V auguste nám pribudli do výrobného programu tieto stavby:

"Bardejov, ul. L. Štúra - prepojenie kanalizácie"

"Prešov - ul. Duchnovičova - rekonštrukcia kanalizácie"

"Košice - Pereš, ul. Medzevská - rozšírenie kanalizácie"

"Bardejov - hygienická slučka pre stredisko dopravy"

ZÁVEROM

Prichádzajú nám do života ľudia a udalosti na prvý pohľad úplne náhodne. Ale nič nie je náhoda. Každá udalosť, čo sa nám udeje v našom živote, každý človek, ktorý sa v našom živote vyskytne, nás ovplyvní.

Mám v sebe malú nádej, že z toho množstva detí na našich túrach, raz budú uvedomelí, oduševnení turisti. Že ich tými našimi každoročnými firemnými túrami niečo učíme, k niečomu vedieme.

Mám nádej, že budú chrániť prírodu v jej zázračnosti a rešpektovať druhých ľudí v ich jedinečnosti. Mám nádej, že sa budú do hôr vracat' a odovzdávať ďalším generáciám posolstvo o kráse sveta tam hore na najvyššom poschodí Slovenska.

Ďakujem, že sme tam v takom hojnom počte boli spolu. V tých čiernych tričkách, ktoré nesymbolizujú len smútok, ale aj pokoru k životu, úctu k iným, významnosť danej chvíle.

Možno ste si všimli, že úplne malé detičky mali na rozdiel od nás starších trička biele. Jednak je to preto, že k deťom čierna farba podľa mňa nepatrí. Ich svet má byť farebný a pestrý. A potom je to práve o nádeji pre nás, ktorých už život všelijako zranil...

Že až tu raz my nebudeme, niekto bude pokračovať v našich ideách, vezme si za svoje naše záľuby a tak pomyselne predĺži náš život v spomienkach na nás.

Ved' čo môže byť krajšie ako po plnohodnotne prežitom pozemskom čase mať nasledovníkov. Lebo až to dá nášmu životu hĺbku a pointu. Že sme tu zanechali nezmazateľnú stopu aspoň pre jednu či dve generácie po nás.

Prvý ročník Memoriálu Antona Bujňáka je za nami. Bola to krásna oslava života, ktorý on tak rád a s vášňou žil. Miloval hory. A naučil to aj nás.

Dnes ešte netuším, na ktorý kopec vylezieme o rok. Verím však, že sa znova pridáte objavovať krásne zákutia našej krajiny, aj vlastné skryté možnosti :)

EKO SVIP, s.r.o., 2023

zverejnené na: www.ekosvip.sk

pripomienky, námety a reakcie môžete posilať na e-mail: marketing@ekosvip.sk